

כמו הכנופיות
הפאשיסטיות והנאציות—

זוכים גם הרוצחים
המקומיים לגיבויו

של השליטון
זה היה חייב לקרות. הכנופייה בחרה
את העיתוי ואת המקום, והלמה (ראה
קורא יקר).

העילה: נקמה על מותו של תלמיד
הישיבה אהרון גרוס.

הסיבה האמיתית: הצורך
לחמם שוב את האווירה בחברון, כדי
לגרום, בסופו של דבר, לגירושם של
הערבים תושבי העיר.

הרוצחים: כנופייה של ארבעה
רעולי פנים, שברור להם כי לעולם לא
יבואו על עונשם.

הנרצחים: תלמידי המיכללה
האיסלאמית של חברון.

השותפים לפשע: שלטונות
הכיבוש וכוחות המיטרה, שכאשר
נודע על הרצח לא הטילו עוצר על
קריית ארבע או על ההתנחלויות
הסמוכות, אלא על העיר חברון.

שום סיכון. בדרך שכברו
הרוצחים אין שום סיכון. היום זה כבר
ברור להם מעל לכל ספק, לשיירות
הביטחון כבר ידוע, כמעט בוודאות,
מיהם האנשים שביצעו לפני שוש
שנים את ההתנקשות בראשי הערים,
כסאם אלשכעה וזכריה אלף. ידוע גם
מיהם אותם שערכו פוגרום בחלחול,
ידוע מיהם אותם שביצעו את הפוגרום
בשוק של חברון אחרי שנהרג אהרון
גרוס. איש אינו נוגע בהם לרעה. הם
בעלי החסינות האמיתית במדינת
ישראל, שמוותר להם לעבור על כל
חוק, ולא להיענש.

החסינות שזוכים לה הרוצחים
הבאים מקרב הימין המטרופוליטני
מגובלת לרצח ערבים בלבד. קרוב
לוודאי שמתוכם בא גם רוצחו של
אמיל גרינצווייג — אך המיטרה
מתעלמת, משום מה, מן הכיוון הזה של
החקירה.

השכנו כבר לא יכול שר הביטחון
משה ארנס להכריז כי "אין מיטרה"
בין מעשי המימין המטרופוליטני מעשי
הערבים. אך ארנס — זאב בעור צבוע
— לא הורה על הטלת עוצר על
המקום המוער שממנו באו הרוצחים.
שוב הוטל עוצר על חברון.

בשנות השלושים, שירתו המי-
טרים הימניים את האינטרסים של
הכנופיות הפאשיסטיות והנאציות
בארופה. הם סיפקו להן חיפוי,
ובמקרה הצורך — גם הגנה. עכשיו
חוזרת התמונה על עצמה בשטחים
הכבושים עליידי ישראל. שלטון
הימין, האוהד את הכנופיות הפא-
שיסטיות, עשוי להיות מוחלף עליידי.

הממשלה

אדם עדין

אחרי אריאל שרון, כל אדם
ייראה כמתון. אך משה ארנס
חוק מזה.

אחרי אריאל שרון, כל שר-ביטחון
היה מתקבל בכריזה עליידי הציבור
הישראלי. הציבור עיף מן הסערות
המתמידות, ההרפתקות, המילחמות
והמאבקים, שליוו את כהונתו של
אריאל מלך ישראל, ובהשוואה אליו
היה בראה כל אדם חדש כשה מימין.

משה (מישה) ארנס נראה כאילו
נבחר על-ידי משרד-ליחוד לתפקיד
זה. הוא בעל חיוך נעים והליכות
נעימות. הוא אדיב. הוא גנום.

לא לרדוף. אולם משה ארנס הוא
ההיפך הגמור מאדם מתון. הוא קנאי
קיצוני, העולה בכמה בחינות גם על
אריאל שרון.

השבו, בראיון לעיתון אמריקאי,
חשף ארנס כמה מדיעותיו.
הוא הזכיר כי הצביע נגד הסכמי

סקנדל במוסקוה

שגריר אש"ף אל-שאטר
אין מיסקל למורדים!

תשובה זו ניתנה לשאלתם של
אלותי-הרעל, כרובש, שהציגו את עצמם
כ"ישראלים טובים" ושאלו מדוע לא
יחדשו יחסי-התרבות כמחווה כלפיהם,
למרות מדיניות הממשלה.

ארוחת-ערב. ועמו העיקרי של
פלד על אלוני בא בעיקבות הפרשה
הכאובה של הנעדרים.

ערב יציאת המישלחת מן הארץ. פנו
אליה הורי חמשת הנעדרים, שנעלמו
מאז הקרב עם הסורים בסולטאן-עקוב
ב־11 ביוני 1982. דובר גם על טיפול
כשכחי אחר ג'בריל ופת"ח. לאור
היחסים ההדוקים בין מוסקוה ודמשק
ואש"ף סברו ההורים כי המישלחת
יכולה לעזור. לשם כך היה צורך
להיפגש עם השגריר של אש"ף
במוסקוה, ראמי אל-שאטר. פלד
הודיע עוד בירושלים כי ינסה להיפגש
בעניין זה עם איש-אש"ף, אך היה ברור
שיהיה מיסקל רב יותר לפניו אם
יצטרפו אליו גם חבריה-הבסת.

כחילל מיקצועי התעמק פלד גם
בנושא המרכזי המעסיק את הרוסים,
ושלא עניין את שאר אנשי-המישלחת:
הצבת הטילים באירופה המערבית
והמזרחית, והסכנה למלחמת-עולם
גרעינית.

במכון הסובייטי לחקר ארצות-
הברית וקנדה, העוסק בשאלות אלה,
שמעה המישלחת הערכה פסימית: עם
הצבת הטילים האמריקאיים החדשים
באירופה המערבית, בסוף השנה,
תצטרף גם ברית-המועצות להגביר את
חימושה — וזהו, לדעת הסובייטית,
המטרה האמריקאית. המערב סבור כי
ברית-המועצות תצטרף להוריד את
רמת-המחיה של תושביה כדי לעמוד
בעומס. וזהו יגרום למתחים בתוך
ברית-המועצות.

התוצאה הסבירה: הגברת המתיחות
הבינ-גושית במקומות שתיים בעולם,
וגם במרחב הישראלי-ערבי. בהקשר זה
הזכירו הסובייטים את המיזכר האסטי
ראטני האמריקאי-ישראלי, המטיל את
צילו על יחסי מוסקוה-ירושלים.

האם ינסו האמריקאים למשוך את
הסורים לצידים המומחים הסובייטיים
לא התעלמו מאפשרות זו, אך סברו כי
הדבר אפשרי רק אם יכריחו את
האמריקאים את ישראל להחזיר את
רמת-הגולן. היו שסברו כי זה עשוי
לקרות בשלב הבא.

רק לאמריקאים. אלוני, הראל
וברכש השתדלו, באותה עת, להיפגש
עם יתרים מסובייטיים. אך נכזבו
להם כמה אכזבות. קבוצה יהודית אחת
נפגשה עימם בשימחה, אך התלהבותם
היצטנה חישימה כשהתברר להם כי
אינם אמריקאים, אלא ישראלים. גם
קבוצות אחרות לא קיבלו את
הישראלים בהתלהבות שהם ציפו לה.

סיכום המישלחת: אלוני צברה
פירוט רב לעצמה, פלד טיפל בענייני
הנעדרים, ולר"ק צפורות כמה שאלות
מזד ירידיה הסובייטיים.

את אונזים של תמימים מחו"ל.
יש לכך הוכחות למכביר. למשל:
● הושבים הערביים של
ירושלים המזרחית, אשר סופחה לפני
16 שנים רשמית לישראל, לא קיבלו
אזרחות ישראלית, וגם עתה מתייחסים
אליהם כאל תושבי שטח כבוש.
(למשל: יש צנוורה מיוחדת על
עיתונאים, אסור להם להפגין, אסור
להם להתארגן.)

גאולה כהן התנגדה השבוע
להענקת קיצבות-ילדים אף למישיפ
חות של ארצות-ישראל הערביים.
אמצעים דראסטיים. אילו
התכוון ארנס ברצינות לדבריו הסבי-
רים, היתה קמה בארץ אותה, מדינה
דמוקרטית חילונית, שבה יחיו הורדים,

למען עמי-ישראל. היתה זאת
מלאכת-מחשבת של הונאת הציבור.
יחסי-ציבור. המתח בין אלוני
ופלד אינו חדש. הוא נובע מהתקופה
שבה ישבו השניים במיפלגה אחת —
יעד" — שהתפלגה ב־1975. כבר אז
התגלתה סתירה מהותית בין האופי של
האלוף והעסקנית: אלוני התופכת כל
עניין לתרגיל של יחסי-ציבור אישיים.
פלד אדיש ליחסי-ציבור ודבק בעניין.
כך, עם כוא המישלחת למוסקוה,

למען עמי-ישראל. היתה זאת
מלאכת-מחשבת של הונאת הציבור.

יחסי-ציבור. המתח בין אלוני
ופלד אינו חדש. הוא נובע מהתקופה
שבה ישבו השניים במיפלגה אחת —
יעד" — שהתפלגה ב־1975. כבר אז
התגלתה סתירה מהותית בין האופי של
האלוף והעסקנית: אלוני התופכת כל
עניין לתרגיל של יחסי-ציבור אישיים.
פלד אדיש ליחסי-ציבור ודבק בעניין.
כך, עם כוא המישלחת למוסקוה,

אלוף (מיל.) פלד (מימין) בשיחה במוסקוה
אני ציוני לא פחות מהם!

קריש פלד את מירצו למטרה
שלמענה באו בירוד עמדתה של
ברית-המועצות לגבי הסיכסוך
הישראלי-ערבי. הוא נועד עם מעצבי
המדיניות הסובייטית, דן עימם על
יחסה של מוסקוה למדינות ישראל,
כיכסוך הישראלי-פלסטיני, למרד
בתוך פת"ח וליחסי סוריה-אש"ף.

עמדת הסובייטים כפי שנמסרה
עליידי המומחה הנכיר, פרימקוב,
שנפגש בשעתו עם יצחק רבין,
ומומחים אחרים:

ברית-המועצות תומכת ביאסר
ערפאת, ולא תסכים להחזיר את אש"ף
לימי אחרד שוקיירי (כשהאירגון היה
תלוי כולו במדינה ערבית זרה, או
מצריים. הכוונה כיום לסוריה). אין
הסובייטים מעריכים את "המורדים",
שהם, לדעתם, בלתי-מגובשים וחסרי

מיסקל (ראה עמודים 31-30).
יש אפשרות של חידוש היחסים
הדיפלומטיים בין ברית-המועצות
וישראל אם, יהיו סימנים מוחשיים
לכך שישראל שינתה את מדיניותה.

יחסי-תרבות בין ברית-המועצות
וישראל אינם יכולים לעמוד בפני
עצמם, והם צריכים לנבוע מיחסים
מדיניים תקינים.

הישראלית תהיה יותר "פלורליסטית"
— כלומר, יהודים וערביים יחיו ביחד
בחברה אחת.

זה נשמע כדעה סבירה, המתייבבת
עם הצעתם של אנשים מסוימים
במתנה היונים, כמו מירון בנבנישתי,
שהציעו להכריזהם לינוח את המאבק
נגד סיפוח השטחים ולהחליפו במאבק
למנו זכויות אזרחיות לערבים
המסופחים.

אולם ארנס יודע היטב כי כל
הדוגלים בארץ-ישראל השלמה רוגלים
גם בקיום מדינה יהודית — ובמדינה זו
כמחלט אין מקום לשני מיליון אזרחים
ערבים, שיהיו כן לאלתר מיעוט כביר
של 40%. הירבורים על הענקת אזרחות
לערבים הם ריבויריטק, שנועדו לסבר

ני ציוני לא פחות מהם! ועם
אלוף (מיל.) האלוף (מיל.) מתיהו פלד.
אבל צריכים לנהל את הוויכוח הציוני
עם הסובייטים בצורה שלא יתקבל
הרושם שהציונות נרתמת לתעמולה
אנטי-סובייטית. כך אמר נחום גולדמן.
אסור שהוויכוח הציוני יתקבל כהתגיי-
סות של ישראל למען התעמולה
האמריקאית!

דבריו של פלד היו מכוונים נגד
שלוש חבריו למישלחת שביקרה

ברית-המועצות — חבריה-הבסת
אהרון הראל ושולמית אלוני, ואיש
שלום עכשיו בני ברבש.

מלאכת מוחשבת. המישלחת,
שאורגנה על-ידי ר"ק, חתמה לפני
יציאתה על מיסוך שקבע את
מטרותיה: הצורך לפתור את הבעיה
הפלסטינית, ובניגוד מלבנון וסיתוף
ברית-המועצות

במרחב.
אולם ברגע שרגלי המישלחת רכבו
על אדמת הסובייטים, נשכחה הצורה
זו. הדבר גרם לשורה של סקנדלים
בתוך המישלחת.

בשביל שולמית אלוני היה המסע
כולו תרגיל של יחסי-ציבור. באמצעות
מישרדה בכנסת, היא הפציצה את
כלי-התיקשורת בסיפורים על פעולתה
הנמרצת למען הציונות ואסירי-ציון.
כך נהנתה משני העולמות: גם הזמנה
עליידי ר"ק למוסקוה, וגם זכתה
בסופולאריות בקרב הציבור האנטי-
סובייטי בישראל (העולם הזה 2394).

הדעותיה של אלוני היו מגוונות
בפיקחות. נאמר בהן כי "מתי פלד
האשים את שולמית אלוני בפעולה
ציונית". הודעות אלה פורסמו
בעיתונים כידועים. מאת וספרנו,
מכילי לזהות את מקורן, וכך התקבל
הרושם כאילו מתי פלד האנטי-ציוני
מוחה על פעולתה הנאמנה של אלוני

קמפ-דייוויד, ולא חזר בו. גם עתה יש
לו ריעה שלילית עליהם.

על המצב בגדה המערבית, שעליה
והוא ממונה, אמר כי יאלץ לנקוט
בצעדים שאינם לרוחו", אך שאין
להימנע מהם. קל להעלות על הדעת
מה סיכום של צעדים אלה.

אך הפצצה האמיתית נגעה לעתיד
השטחים הכבושים. שר-הביטחון הודיע
כפשוטו שיש להחליף עליהם את
הריבונות הישראלית, והביע את דעתו
כי כך אכן ייעשה.

"פלורליזם". כדי לרכך את
המחלומה, הוסיף ארנס המתון הערה
מתונה: אחרי סיפוח הגדה לריבונות
הישראלית יוכלו תושביה הערביים
לבקש אזרחות ישראלית. החברה

המחלומה, הוסיף ארנס המתון הערה
מתונה: אחרי סיפוח הגדה לריבונות
הישראלית יוכלו תושביה הערביים
לבקש אזרחות ישראלית. החברה

המחלומה, הוסיף ארנס המתון הערה
מתונה: אחרי סיפוח הגדה לריבונות
הישראלית יוכלו תושביה הערביים
לבקש אזרחות ישראלית. החברה

המחלומה, הוסיף ארנס המתון הערה
מתונה: אחרי סיפוח הגדה לריבונות
הישראלית יוכלו תושביה הערביים
לבקש אזרחות ישראלית. החברה

המחלומה, הוסיף ארנס המתון הערה
מתונה: אחרי סיפוח הגדה לריבונות
הישראלית יוכלו תושביה הערביים
לבקש אזרחות ישראלית. החברה